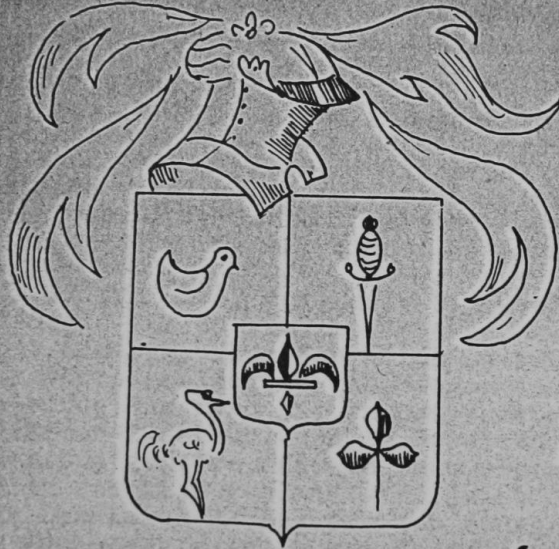


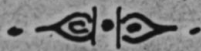
De V Geslachten van Hoegaarden



Trimestriële Uitgave

Bulletin Trimestriel

Les V Lignages de Hougaerde



• 't Nieuwhuys •
Ernest Ourystraat 2.4
3320 Hoegaarden

Familie Schoon

Art. 463 : DE KEURHEREN VAN 't SWEERTSHUYS

1. Tot Schepen benoemd.

Op 21 juni 1717 werd Meester-Brouwer Servatius Sweerts uit Hoegaarden om reden van zijn "preudhomie, capacité et suffisance" (sic) door Joseph Clement van Beieren, bij de Gratie Gods, Aartsbisschop en Keurprins van Keulen, Bisschop en Prins van Luik, Hertog van de Twee Beieren enz., voor het leven tot Schepen in de Hoegaardse Regentie benoemd en opgenomen in het Korps der Notabele Wethouders (zie FS blz. 1023)

Hij werd in de eed gesteld en zwoer levenslange trouw, onverbreekbare gehechtheid en bestendige onderdanigheid aan het Luiks Bisschoppelijk gezag, aan het Rooms-Katholiek geloof en aan de wetten van de Regentie en Juridictie van Hoegaarden.

Zijn benoeming was geschied op voorspraak van zijn schoonbroeder Landdeken Henricus Peeters, bij de Kunnikken van het Sint Lambertuskapittel van Luik, die volgens de nieuwe staatsregeling van 1684, samen met de Prinsbisschop het absolute benoemingsrecht hadden over de gezagvoerders en Raadslieden, binnen de grenzen van het Prinsbisdом.

21 juni 1717 betekende bijgevolg een mijlpaal in de geschiedenis van de familie Sweerts, want door zijn benoeming tot Schepen, krom Servatius op tot de hoogste klassee der bevoorrechte geslachten van Hoegaarden.

En op diezelfde dag werd hij in het pastoraal huis ook tot Keurheer (Sieur-Electeur) van 't Sweertshuys uitgeroepen, hetgeen hem nog grotere naam en faam schonk en hem aan het hoofd stelde van zijn geslacht. En juist dat geslacht werd op wil van Landdeken H. Peeters tot Keurgeslacht (lignée elective) verheven, waaruit een Keurverwantschap zou voortspruiten, zodat de Sweertsfamilie bijna op een dynastie begon te gelijken.

De titels van Schepen en Keurheer waren de bekroning van een jarenlange betrachtting en opgebouwd plan van de oude Vroedschap om de Sweertsen te Hoegaarden aan de macht te brengen.

2° Het Sweerts - Electoraat

In de XVIIe eeuw was te Hoegaarden een Vroedschap ontstaan van enkele vooraanstaande families, ten einde de wederverheffing van de aristocratie te bewerken. Deze geslachten die alle bestuursfuncties in handen hielden en tot de gegoede stand behoorden, waardoor zij zich vaak met de kleine landadel vergeleken, stelden zelfs erfvetten op en gingen voor hun kinderen berekende huwelijken aan, om alle macht en gezag in hun eigen bevoorrechte families te houden.

Het was Meier Lambert de Pas de Wonck geweest die in de eerste helft der XVIIe eeuw de grondbasis van deze aristocratische wederverheffing had gelegd, om de beantwoordingen aan de wens en inzichten van Prinsbisschop Ferdinand van Beieren (1612 - 1650)

De meier van Hoegaarden was tevens Luitenant-Baljuw en behoorde tot de adel. Bijgevolg diende hij de partij der Chiroux (adel, geestelijkheid en hogere burgerij) die de Bisschop steunde tegen de Grignoux (ambachten en volksklasse), die van het Prinsbisdom een republiek wilden maken.

Zijn opvolger en schoonzoon Leon de Birwart, bouwde de Vroedschap verder uit, waardoor te Hoegaarden een klasse van Notabelen was ontstaan, die zich tot de aristocratie rekende en trouw achter de Bisschop stond. Landdeken Arnold Houwen en zijn neef Kanunnik Arnoldus Hermans hadden het tot stand komen van deze Vroedschap helpen bevorderen. (zie FS blz. 843).

Hun opvolger Plebaan-Deken Jan Vanden Putte en zijn neef Pastoor (Later Landdeken) Henricus Peeters, zetten het werk verder en brachten het geslacht Sweerts aan kop, want hun doel was, om via de Vroedschap, het uitverkoren Sweertshuys tot een sterke politieke macht om te vormen, die over Hoegaarden een langdurig en absoluut bewind zou voeren (un règne, long et ferme).

Om dit doel te bereiken en het gezagvoerend stamhuis te kunnen opbouwen, hadden zij zelfs tussen 1700 en 1712 een soort van "Electoraat" opgericht; een stamraad "Sweertsraad" ook soms Sweerts-Electoraat genaamd, waar alles beslist werd. De Regentie met Meier en griffier aan kop en ook het kerkelijk gezag steunden ten volle de beslissingen van het Electoraat, zodat niets of niemand hier iets durfde aan veranderen. En vermits hun beslissingen in de kaart speelden van het Luiks gezag, kregen zij ook de steun van de Bisschop en het Kapittel, zodat zij zich uiterst sterk voelden.

Deze Raad stelde zelfs een strenge gedragslijn, de vaste levensregels, de familiecultus, de grondwet (de constitutiën), de rechten en plichten en ook de Keurwet van het Sweertshuys in. (zie FS blz. 846).

Anderzijds waren Vanden Putte en Peeters ook niet vreemd geweest aan het huwelijk van Servatius Sweerts uit de Paradijshoeve met Catharina Peeters uit de Cruysblock, dat in februari 1700 was voltrokken, terwijl hun eerste kind Barbara in november van datzelfde jaar geboren, Pastoor Peeters tot peter kreeg. Hij was de broeder van Catharina, terwijl Deken Vanden Putte haar moederlijke oom was. Hun huwelijk werd vaak betiteld als zijnde "de gewilde vrucht van een welbekroonde bloedalliantie" tussen de vroedende families Houwen, Hermans, Vanden Putte, Peeters en Sweerts. (zie FS blz. 845).

Uitverkoren onder de bevoorrechte en notabele geslachten, was het Sweertshuys voorbestemd, om gedurende verschillende generaties over Hoegaarden te heersen. En in dit huis werd Servatius Sweerts (kleinneef van Landdeken Houwen en neef van Kanunnik Hermans), geroepen om de scepter te zwaaien en de stamvader te worden van een machtig geslacht, dat hij zou baren in de schoot van Catharina Peeters (nicht van Deken Vanden Putte en lievelingszuster van Pastoor Peeters). Zo had het "Electoraat" besl ten en zo gebeurde het.

In 1712 had Henricus Peeters zijn overleden oom Vanden Putte als Landdeken opgevolgd, zodat hij het kerkelijk gezag in handen hield. Bij de eerste de beste gelegenheid zocht hij de nodige steun en invloed bij de Luikse adel en geestelijkheid en inzonderlijk bij de Kanunnikken van het Sint Lambertuskapittel van Luik en de Scholaster van het Domkapittel van Keulen, die ambtshalve Poost was van het St Gorgoniuskapittel van Hoe-

gaarden en tot de hoogste Duitse adel behoorde. Al deze hooggeplaatste instanties spraken ten goede bij de Prinsbisschop, om Servatius Sweerts in 1717 tot Schepen te doen benoemen.

En dan om de kroon op het werk te plaatsen en nog meer prestige te verlenen aan de man van zijn zuster, liet hij Sweerts door het "Electoraat" tot Keurheer uitroepen, titel die door de Keurwet al als erfelijk werd verklaard en hem boven al de andere geslachten uit de Vroedschap verheft.

3° Het Keurgeslacht

Uit de verbintenis Sweerts x Peeters waren vier zonen en vier dochters gesproten. En wanneer deze kinderen nu tot staat van rijpheid (huwelijk) waren gekomen (dit gebeurde tussen 1723 en 1736) was het weer de grote promotor Deken Peeters, die de bruidegoms voor de dochters en de bruiden voor de zonen vond. Hij wilde werkelijk van het geslacht Sweerts een sterke ras, een Keurras maken en zocht daarom naar de geschikte personen van "goeden en gezonden bloede" die aan al de voorgeschreven huwelijksvoorwaarden uit het Sweertshuys beantwoordden. (zie FS blz. 847)

Voor de Sweertsdochters Barbara ° 1700, Maria-Anna ° 1702 en Elisabeth ° 1711, werden onderscheidenlijk Carolus Van Nerum uit Waanrode, Henricus Hoebancx uit Attenhoven en Henricus Struys uit Houtem gevonden, terwijl Catharina ° 1704 de geestelijke stand omhelsde.

Voor de Sweertszonen Servaes ° 1713 en Hubertus ° 1716, viel zijn keuze op Angelina Sweerts uit de stamvertakking "Bost" (zulks ingevolge een overeenkomst tussen de beide vaders, Schepen Servatius Sweerts en Griffier Antoon Sweerts, maar alles op goedkeuring van Deken Peeters) en op Barbara Van Osmael uit Outgaarden.

Joannes ° 1706, de oudste zoon was jong gestorven, terwijl het tweede zoon Henricus ° 1708 tot de priesterlijke stand werd verheven, dit met het doel om Deken Peeters eens als Pastoor van Hoegaarden te kunnen opvolgen. Zo luiden de levensregels van 't Sweertshuys en zo werden zij ook nageleefd (zie FS blz. 847)

En aan al deze mannen die door afkomst of door huwelijk tot het illustre Sweertshuys behoorden, werden hogere politieke en gezagvoerende functies toegekend en winstgevende brouwersberoepen verschaft, waardoor zij, dank zij het machtige Sweertshuys, tot de rijkste en meest invloedrijke personages uit hun tijd opkamen.

Deken Peeters had het geslacht van zijn lievelingszuster te Hoegaarden aan de hoogste top gebracht en plaatste in 1739, op 72 jarige ouderdom, de kroon op het werk, door bij testament een rijkbedeelde studiebeursenfundatie te stichten, voor de nakomelingen uit het Sweertshuys. Deze fundatie gaf in 1741, na het overlijden van de stichter, aanleiding tot het ontstaan van de V Familieraden, waaruit de Confrerie der V Geslachten en de latere familie-gilden werden geboren. Deze Confrerie groeide uit tot de grootste en alles overkoppelende familiecorporatie die Hoegaarden ooit heeft gekend en die heden ten dage, nog steeds haar oude cultus in ere houdt.

4. De Keurwet.

Ofschoon opgemaakt door het Sweerts-Electoraat tussen 1700 en 1712, trad de Keurwet pas in voege in 1717 nadat de uitverkoren kandidaat Servatius Sweerts tot Schepen was benoemd en tot Keurheer van zijn geslacht werd uitgeroepen. Volgens deze wet (loi elective) was de titel van Keurheer (Sieur-Electeur) erfelijk en moest na overlijden overgaan op de oudste in leven zijnde zoon en zo verder. Bij ontstentenis kwam hij toe aan de dichtste naamdragende bloedverwant en mannelijke erfgenaam, afstammend uit het Sweertshuys. Bij uitsterving van het stamhuis (t.t.z. van alle mannelijke naamdragende erfenamen), diende de titel over te gaan op de oudste in leven zijnde erfgenaam van het dichtst aanverwante huis (niet naamdragende erfenamen, maar wel gesproten uit het Sweertshuys).

Bij eventuele weigering (refus), verzaking (abjuration), of afstand (abdication), zou hij worden toegekend aan de volgende rechthebbende, volgens dezelfde regels van erfopvolging. Geestelijken, bastaarden, geadopteerden, vrouwen, lichamelijk ongeschikten en geestelijk gestoorden, kwamen niet in aanmerking, terwijl de titel kon geweigerd worden aan hen met slechte naam en faam, of moreel getekenden. De verkozene moest in elk geval binnen de "Vrijheid van Hoegaarden" resideren.

De andere basisgeslachten uit het Sweertshuys (van Nerum, Hoebancx en Struys) mochten op dezelfde wijze handelen, mits zich aan dezelfde wetten te onderwerpen, maar moesten zich hiërarchisch na de Sweertsen opstellen in hiernavolgende orde : 1° van Nerum 2° Hoebancx en 3° Struys, dit volgens ouderdom en inhuwelijking.

Ingevolge deze strenge regels uit de Keurwet, werd de Keurraad uit het Sweerts-Electoraat (stamraad van het huis der Sweertsen) belast met de aanduiding en de toekenning van de titel van "Keurheer". Zij die deel uitmaakten van deze raad werden "Keurgezwoorenen" (Juré-Electeur) genoemd. Het waren doorgaans dezelfde als deze die in de stamraad van het geslacht (latere gilderaad van het betrokken huis) zetelden, met als getuigen, een afgevaardigde uit de andere Basis-geslachten.

De benoeming geschiedde kort en bondig en steeds 6 weken, dag op dag, na de begrafenis van de voorganger. De stam-genealogicus gaf lezing van de beslissing van de Keurraad, t.t.z. van de aanstellingsacte en de rechtvaardigingsstaat der erfopvolging. De oudste en hoogste in de stamhiërarchie schonk hem plechtig het statussymbool (zie in fine) en gaf hem de omhelzing (l'accolade).

Vervolgens legde de nieuwe Keurheer de eed van trouw af, aan de wetten van het Huis van zijn Geslacht en ondertekende de acte. Een heildronk werd uitgebracht en gelukwensen aangeboden.

De titel van Keurheer had niets te maken met het Confrerie- of latere gildeleven. De Keurheer stond boven en buiten dit alles, maar kon en mocht er wel deel van uitmaken en er een leidende funktie in bekleden, zoals het meestal wel het geval was.

Zijn titel, die een erfelijk eigendomsrecht was, maakte van hem, binnen de merken van het stamhuis, de wettige vertegenwoordiger van zijn geslacht, met de prerogatieven van rechter en arbitraire voogdheer. Hij was zoals een Koning in zijn

Rijk, maar mocht zich niet rechtstreeks met zijn Ministerie en binnenlandse aangelegenheden bemoeien. Hij stond boven en buiten dit alles, maar mocht wel, als hij hiertoe verzocht werd, als raadgever en rechter optreden.

Tot aan de franse revolutie trad hij op als een Keurvorst in zijn land, maar later verviel zijn titel tot een gewone representatieve en symbolische eretitel, die in het kader van de familietradities, slechts in ere werd gehouden uit eerbied voor de voorvaderlijke instellingen. Gezien onze voorouders de opvolgingslijsten der Keurheren nauwkeurig bijhielden, is het bewezen dat zij er alle aandacht aan schonken en de zaak niet lichtzinnig opvatten, zelfs niet na het einde van het Oud-Regiem.

Anderzijds werd de titeltoekenning, na de ontbinding van de Confrerie in 1870, nog een tijd voortgezet, hetgeen ons andermaal het bewijs geeft dat het eigenlijke gildeleven niets met het Keurhêerschap te maken had, of ten minste niet rechtstreeks en uitsluitend een Ereracht was, voorbehouden aan het Stamhuis van het betrokken geslacht.

En ten slotte valt uit de lijsten ook nog op, dat alleen de Keurheren achter hun familienaam ook deze van hun moeder droegen, wat niet het geval was voor de andere grote gezagvoerende heren uit het gildeleven, voor zover zij tegelijkertijd geen Keurheer waren.

We mogen ons hier echter wel afvragen, waarom onze voorouders tot deze instelling zijn over gegaan. Stelden zij hun stamhuis werkelijk gelijk aan een dynastie, of bootsten zij slechts de Keurvorsten na, om aan hun geslacht te dien tijde een eigen prestige te geven. Het is misschien begrijpelijk dat de meest vooraanstaande families van Hoegaarden uit de XVIIIe eeuw, hun Luikse Bisschop nabootsten, die Keurprins was ~~vd~~ Duitse Keurvorst, maar na de afschaffing van het Oud-Regiem had dit alles geen zin meer. De enige verklaring die wij hiervoor kunnen geven is: "dat zij het deden uit traditie en eerbied voor het voorgeslacht en uit loutere ingewortelde gewoonte, om iets anders te doen dan de anderen". Laat het ons bij deze gedachte en traditie houden.

(Nopens al de gegevens uit dit artikel verwijzen wij naar de nabeschouwingen in fine).

5. De Keurlijst van 't Sweertshuys

Uit het bewaard gebleven dokument (in het frans opgesteld), kennen wij de opeenvolgende Keurheren van Sweertshuys, terwijl enkele bijgevoegde "notitiën" ons in de mogelijkheid stelden, een nieuwe brok geschiedenis te schrijven over de Geslachten van Hoegaarden. Hier volgen de Keurheren van het Sweertshuys.

I. Servatius Sweerts-Hermans

Geboren in 1670 als zoon van Pieter Sweerts en Margriet Hermans, was hij de eerste uit zijn geslacht die op 21 juni 1717 ((47 jaar oud), tot Keurheer van 't Sweertshuys werd verkozen. Hij droeg deze titel gedurende 20 jaar, tot aan zijn dood in 1737. Servatius was Brouwer, Deken van de Brouwersgilde (1713) en Schepen in de Regentie (1717). Hij werd de stamvader der V Geslachten van Hoegaarden.

II. Servaes Sweerts-Peeters

De oudste zoon van Servatius, namelijk Joannes ° 1706 was jong gestorven, terwijl de tweede zoon Henricus ° 1708 priester werd, zodat Servaes ° 1713, derde zoon van Servatius Sweerts en Catharina Peeters, zijn vader in 1737 als Keurheer opvolgde. Hij was toen 24 jaar oud en voerde deze titel tot aan zijn overlijden in 1779, hetzij 42 jaar.

Servaes was griffier in de Regentie (1734), Onderdeken van de Brouwersgilde (1757), collateur bij de Fundatieraad (1741), stamvader en stichter van de Merelgilde waarvan hij de Ouderdomsdeken werd (1768) en achtereenvolgens griffier (1741), Raadsheer (1752) en Onderdeken (1757) in de Hoofdraad der Geslachten.

III. Antoon Balthazar Sweerts-Sweerts

Zijn oudste broeder Servais ° 1735 was jong overleden, zoals ook het geval schijnt geweest te zijn voor de volgende broeder Henri ° 1738, want het was Antoon Balthazar ° 1742, derde zoon van Servais Sweerts en Angelina Sweerts, die in 1779 de titel van zijn vader overerfde.

Hij was 37 jaar oud en bleef Keurheer tot aan zijn dood in 1808, namelijk 29 jaar. In 1767 werd hij ter opvolging van zijn vader tot griffier in de Regentie benoemd, in 1779 tot griffier in de Hoofdraad van de Confrerie en als Ouderdomsdeken der Merelgilde. Datzelfde jaar verving hij zijn vader ook als onderdeken in de Brouwersgilde en werd in 1805 tot Onderdeken van de Sweerts-alliantie uitgeroepen.

Hij was de laatste Keurheer van het Sweertshuys, die over wettelijke bevoegdheid en voorrechten beschikte, want het Nieuw-Regiem stelde een einde aan al deze verouderde instellingen. van hogere stand.

IV. Joannes Sweerts-Nijs

Henri ° 1767, oudste zoon van Antoon-Balthazar was reeds van in 1768 overleden, terwijl diens jongere broeder Servais ° 1770 ook scheen gestorven te zijn, of uit Hoegaarden vertrokken, zodat er in de Mereltak geen andere nakomelingen meer overbleven.

Om tot de aanduiding van een nieuwe erfopvolger te komen, dienden zij zich te richten tot de jongere Klavertak. In deze tak klommen zij op tot de oudste mannelijke erfgenaam en dat was Hubertus Sweerts, stichter van de Klavertak, maar deze was in 1790 overleden.

Hij had echter verschillende zonen : Antoine ° 1738 (gestorven of uitgeweken), Servais ° 1742 (gestorven in 1794 *(verzaakte)*), Jacques ° 1744 (vermoedelijk ook overleden), Joannes Hubertus ° 1752 (geestelijke), Jan Hendrik ° 1754 (rond 1780 vertrokken naar Zettrud-Lumay), André Antoine ° 1755 (Kanunnik) en Philippe Jacques ° 1762 (gestorven in 1788).

Bijgevolg waren het de zonen van Servais ° 1742 die als dichtste mannelijke erfnamen en te Hoegaarden residerende, in aanmerking kwamen. Dit waren Servais ° 1766 (gestorven of uitgeweken), Hubert ° 1767 (idem), Jacobus ° 1769 (geestelijke) en Joannes ° 1774. Wij willen niet verdergaan want het was deze laatste die de 4e Keurheer werd.

Hij was de kleinkoosijn van de vorige Keurheer en had bij zijn aanstelling 34 jaar bereikt. Hij droeg de titel gedurende 19 jaar, tot aan zijn overlijden in 1827. Joannes was **Meester**-Beenhouwer en vervulde in het gildeleven de functies van griffier-comtorist (1805) en Raadsheer (1808) in het kader van de Sweerts-Alliantie. Tevens was hij collateur bij de Fundatieraad (1819) zodat hij meer dan wie ook de familiebelangen verdedigde. Tijdens het Hollands Bewind werden zijn prerogatieven van Keurheer gedeeltelijk in hun rechten hersteld, maar zij hadden veel van hun vroegere luister verloren.

Zijn benoeming tot Keurheer had nu veel werwickelingen meegebracht en werd nu fel betwist door de niet naamdragende afstammende families uit de Mereltak, waaronder voornamelijk het geslacht de Wilde, dat zich kantte tegen de erfopvolging door de noventak van Hubertus Sweerts (Groene Klaver). Maar aan de Keurwet werd niet het minste veranderd.

V. Servais Sweerts-Kempeneer

Hij volgde in 1827 als oudste zoon ° 1798 zijn vader op en was toen 29 jaar oud. Servais was gemeentebode en bellemante te Hoegaarden en stierf in 1884, zodat hij gedurende 57 jaar de titel van Keurheer droeg. Hij was tevens Ouderdomsdeken van de Sweerts-Alliantie (1862). Onder zijn Keurheerschap was de titel vervallen tot een louter symbolisch en representatief ererecht, zonder meer.

Noteer hier, dat de Confrerie der V Geslachten rond 1870 ontbonden werd, maar het Sweertshuys bleef voortleven, ofschoon er geen Keurraad meer bestond. De laatste die de Keurtafel van dit huis had bijgehouden was Henri Vandertaalen (griffier-comtorist en genealogicus van de

Sweerts-Alliantie. Hij stierf echter in 1873 en kort nadien kwam de Keurlijst van 't Sweertshuys, via zijn moeder Elisabeth Van Nerum (Weduwe Constant Vandertaalen), in 't bezit van Edouard Van Nerum (toenmalige griffier en genealogicus van de in stand gebleven Gulden Leliegilde (zie FS blz. 421 § 6.)). Wanneer nu in 1884 een nieuwe Keurheer voor 't Sweertshuys moest worden verkozen, riep Edouard Van Nerum de familieraad der Sweertsen bijeen. Het is echter niet geweten wie aan deze zitting deelnam, maar wel wie tot erfopvolger werd aangeduid, want zulks is ons bekend uit de bewaarde Keurtafel.

VI. Jacques Sweerts-Dumoulin

Zijn aanduiding tot 6e Keurheer van 't Sweertshuys en 3e uit zijn stamvertakking (Groene Klaver), zal wel enige moeite gekost hebben aan de familieraad, die in 1884 als Keurraad door Edouard Van Nerum werd opgeroepen.

Servais, de vorige Keurheer, had slechts een enkele zoon Henri. al zijn andere kinderen waren dochters.

"Doch deze Henri was in 1866 overleden"

Hoegaarden vertrokken of heeft hij geweigerd de titel te voeren? Wij kunnen ons hier alleen steunen op de gegevens die wij bezitten, voor de rest moeten wij gissen en veronderstellen. Alleen van hen, wiens naam op de Keurtafel staat, weten wij officieel, dat zij Keurheer zijn geweest.

De dichtste mannelijke ergenamen waren de broeders van de overledene, namelijk Joseph (zonder de minste gegevens), Philippe (gestorven in 1874) en François (waarschijnlijk te overleden in 1836 gestorven). Vervolgens kwamen de zonen van François aan de beurt. Het waren Servais ° 1834 (maar deze was naar Longueville vertrokken en had dus Hoegaarden verlaten, waardoor hij en zijn nakomelingen alle rechten op de titel verloren) en Jacques ° 1838, herbergier te Hoegaarden en 46 jaar oud.

Het was deze laatste die door de Keurraad in 1884 tot nieuwe Keurheer werd aangeduid. Hij overleed in 1926, zodat hij de titel gedurende 42 jaar heeft gedragen. Zijn afsterven staat nochtans niet op de tafel naast zijn naam vermeld, zoals wel het geval is voor zijn voorgangers. Dit laat vermoeden dat de lijsten op dat ogenblik niet meer werden bijgehouden.

Doch zijn oudste zoon Ferdinand ° 1888 staat wel als "héritier" vermeld, waardoor ook bewezen wordt, dat bij elke verkiezing van Keurheer, eveneens de gebeurlijke opvolger werd aangeduid.

VII. Ferdinand Sweerts-Janssens

Zo wij de oude traditie van het Keurheerschap willen voortzetten en terug aanknopen met het werk van onze voorouders, dan zou in 1926, de oudste zoon van Jacques, tot Keurheer moeten benoemd geweest zijn. Deze zoon was Ferdinand ° 1888, schepen en gemeenteraadslid te Hoegaarden. Hij stierf in 1945, zodat hij 19 jaar lang de Eretitel had moeten dragen.

VIII. Jozef Sweerts-Finoulst

De eerste in zijn lijn, aan wie bij een eventuele herinstelling van het Keurheerschap, de titel als wet-

tige erfopvolger moet toekomen is Jozef Sweerts ° 1913 enige zoon van Ferdinand, paswerker en wonend te Hoegaarden. Normaal had hij in 1945 reeds zijn vader moeten opvolgen en zou heden nog steeds de eretitel dragen. Jozef is sinds 1973 Onderdeken bij de Groene Klaver en Raadsheer in de Confrerieraad der V Geslachten. Misschien valt hem eens de eer te beurt, de wederinstelling te mogen beleven en tot 8e Keurheer van 't Sweertshuys te worden uitgeroepen.

Overzichtelijke staat der Keurheren van 't Sweertshuys

<u>Namen</u>	<u>Ouderdom</u>	<u>Periode</u>	<u>Duur</u>
1. Servatius Sweerts	47 j.	van 1717 tot 1737	20 j.
2. Servaes Sweerts (zoon van 1.)	24 j.	van 1737 tot 1779	42 j.
3. Ant. Balth. Sweerts (zoon van 2)	37 j.	van 1779 tot 1808	29 j.
4. Joannes Sweerts (kleinkozijn van 3)	34 j.	van 1808 tot 1827	19 j.
5. Servais Sweerts (zoon van 4)	29 j.	van 1827 tot 1884	57 j.
6. Jacques Sweerts (neef van 5)	46 j.	van 1884 tot 1926	42 j.
7. Ferdinand Sweerts (zoon van 6) ongekroond	38 j.	van 1926 tot 1945	19 j.
8. Jozef Sweerts (zoon van 7) ongekroond	32 j.	van 1945 tot -	-

Gemiddelde ouderdom bij aanstelling : 36 jaar ongeveer

Gemiddelde duur van Keurheer : 32 jaar ongeveer

6. DE KEURLIJST van 't LELIEHUYS

=====

Zoals de Keurwet van 't Sweertshuys voorschreef, zou pas na het overlijden van de laatste naamdragende Sweerts, te Hoegaarden residerende, zijn oudste en dichtst aanverwante, in leven zijnde, niet naamdragende bloedver- siderende, hem als Keurheer van 't Sweertshuys opvolgen. Bij ontstentenis moest het Keurheerschap van dit huis over- gaan op de nevenhuizen en wel in volgende orde : 1° Van Ne- rum, 2° Hoebancx en 3° Struys.

De Keurwet zag ver in de toekomst, maar alles was mogelijk, ofschoon er nog lange jaren afstammelingen van 't Sweertshuys te Hoegaarden zullen resideren. Maar toch gingen de andere nevenhuizen tot dezelfde stich- ting over en in 1734 volgde het geslacht Van Nerum, als eerste in de reeks, het voorbeeld van de Sweertsen. Zij stelden eveneens hun Keurwet op, volgens dezelfde regels en dezelfde wetten. In plaats van "Nerumhuys" noemden zij hun stamhuis echter " 't Leliehuys" (Maison du Lys). Hun opeenvolgende Keurheren waren :

I. Carolus Van Nerum-Wanten

Geboren in 1689 en op 4 november 1734 (45 jaar oud), tot le Keurheer van 't Leliehuys uitgeroepen, nadat hij tot Sche- pen in de Hoegaardse regentie was benoemd. Hij bleef de ti- tel dragen tot aan zijn dood in 1757, hetzij 23 jaar lang. Carolus was Meester-Brouwer en Deken van de Brouwersgilde (1737), stamvader van de Gulden Lelie en Hoofddeken in de Raad der V Geslachten (1741).

II. Joannes Van Nerum-Sweerts

De oudste zoon van Carolus Van Nerum en Barbara Sweerts, met name Henricus ° 1727 werd priester, zodat zijn jongere broeder Joannes ° 1732 in 1757 als 2e Keurheer zijn vader opvolgde. Hij was toen 25 jaar, Notaris en Brouwer te Hoe- gaarden, Burgemeester in de Dorpsraad (1761) en vervolgens Schepen in de Regentie (1764).

Joannes Van Nerum richtte de Gulden Lelie op, waarvan hij de Ouderdomsdeken werd (1779) en waarin hij de Groene stam- vertakking vertegenwoordigde.

Hij was ook achtereenvolgens comptorist (1757), Raadsheer (1779), Onderdeken (1788) en Deken (1790) in de Hoofdraad van de Confrerie.

Hij overleed in 1797, zodat hij 40 jaar lang de titel van Keurheer van 't Leliehuys heeft gedragen.

III. Henricus Van Nerum-Bueckens

Oudste zoon van vorige. Geboren in 1761 en tot 3e Keur- heer verkozen in 1797, op 36 jarige leeftijd. Zijn benoeming geschiedde in het geheim tijdens de Besloten tijd. Hij was geneesheer te Hoegaarden, werd burgemeester (1808), en na- dien verschillende malen tot gemeenteraadslid verkozen. Tevens was hij griffier (1809), Raadsheer (1814), Onder-deken (1822) en Deken (1824) van de Gulden Leliegilde en vanaf 1824 ook Hoofddeken van de Confrerieraad der V Geslachten. Hij stierf kinderloos in 1844, zodat de titel van Keurheer

overging op de gele tak van 't Leliehuys, nadat Henricus hem gedurende 47 jaar had gevoerd.

IV. Jean-Baptiste Van Nerum-Dumont

De dichtste naamdragende bloedverwant, op dat ogenblik nog in leven en te Hoegaarden wonend, was Jean-Baptiste Van Nerum, kleinkoos van de overleden Keurheer. Hij werd geboren in 1808 als zoon van Jean-Baptiste en Albertine Dumont en als kleinzoon van Jacques-Philippe Van Nerum en Cath. Van Autgaerden.

Zodoende werd Jean-Baptiste op 36 jarige ouderdom tot 4e Keurheer van 't Leliehuys benoemd, waardoor de titel overging op de gele stamvertakking van het Nerumgeslacht. Hij was geneesheer te Hoegaarden, geneesheer van de Burgerwacht (1848), gemeenteraadslid (1860) en stichter van Harmonie (1861).

In het gildeleven bekleedde hij de functie van griffier (1832), maar diende in 1853 zijn ontslag in, wegens meningsverschillen en familieveten met zijn voorganger en opvolger (zie FS blz. 441).

Jean-Baptiste had geen zonen en verliet in 1881 zijn geboortestreek, waardoor hij ingevolge de Keurwet, afstand moest doen van zijn titel, die hij 37 jaar lang had gevoerd. De Keurheer moest immers binnen de grenzen van de bakermat (Hoegaarden) wonen, zoals een Vorst in zijn land.

V. Livinus Van Nerum-Dumont

Jean Baptiste leefde in onmin met zijn jongere broeder Livinus, op wie de titel wettelijk moest overgaan, maar hij wilde hem overdragen op de zonen van zijn overleden broeder Charles. Doch dit was in strijd met de Keurwet en het was Livinus die door de Keurraad als effopvolger werd aangeduid. Zodoende bekwam deze laatste in 1881 het statussymbool en werd plechtig in 't Nieuwhuys tot 5e Keurheer van 't Leliehuys geïntroniseerd.

Livinus behoorde tot de afgescheurde rode stamvertakking en was 62 jaar bij zijn kroning. Hij was houthandelaar te Hoegaarden, werd in 1883 tot Raadsheer en in 1887 tot Onderdeken van de Gulden Lelie verkozen.

Livinus droeg de titel tot aan zijn dood in 1891, namelijk 10 jaar.

VI. Julien Van Nerum-Cipers

In 1891 moest een nieuwe Keurheer worden verkozen en volgens de Keurwet moest het Julien Van Nerum zijn, ° 1843 als tweede zoon van de overleden Keurheer en van Monique Cipers. Zijn oudere broeder Alphonse ° 1841 woonde te Lot en kon bijgevolg zijn rechten niet laten gelden op het Keurheerschap.

Doch Julien was het zwarte schaap van de familie en de oorzaak van vele stamveten, (zie FS blz. 612 tot 622), zodat de gele stamvertakking zich hardnekkig tegen zijn benoeming verzette.

De Keurraad, destijds voorgezeten door Edouard Van Nerum, Onderdeken der Gulden Lelie (zie FS blz. 1335), stond voor een moeilijke beslissing. Hij liet zich echter niet beïnvloe-

den door morele en private beweegredenen (zie FS blz. 825 B) en paste ongestoord de regels van de oude Keurwet toe, waar door Julien als wettelijke pretendant tot 6e Keurheer werd verkozen. Zijn kroning ging eveneens door in 't Nieuwhuys, waar zijn zuster Julie (X met Hubert Van Nerum) woonde.

Maar het verzet van de gele stamvertakking tegen zijn benoeming, was zo hevig dat zij weigerden hem als Keurheer te herkennen. Doch het bleef bij de officiële en onherroepelijke beslissing van de Keurraad.

Julien was brouwer te Hoegaarden, gemeenteraadslid (1878) en Majoor van de Burgerwacht (1879). Hij bleef, ondanks de scheuring in de rangen van het Nerumgeslacht, de titel van Keurheer voeren tot aan zijn dood in 1908, hetzij gedurende 17 jaar.

VII. Leon Van Nerum-Cipers

In april 1908 verliet de Voorzitter van de Keurraad, die sinds 1894 ook Ouderdomsdeken van de Leliegilde was geworden, zijn geboortestreek en met hem verging niet alleen de Gulden Lelie maar ook alle bedrijvigheid van de Keurraad.

Drie maanden later, in juli 1908 overleed de Keurheer, die ingefolge het ingetreden verval niet vervangen werd. Edouard Van Nerum had afschriften van de Keurwet, van de Keurtafels van 't Sweerts- en Leliehuys, evenals van andere desbetreffende notitiën (zie FS blz. 1335), in handen gelaten van zijn twee Keurgezworenen, te weten :

- zijn neef Hubert Van Nerum uit 't Nieuwhuys, laatste Raadsheer der te loor gegane gilde en schoonbroeder van de overleden Keurheer.
- zijn kleinkozijn Leon Van Nerum, laatste comptoisist der gilde en broeder van de afgestorven Keurheer.

Normaal had laatstgenoemde (Leon Van Nerum, hout-handelaar te Hoegaarden) op dat ogenblik tot nieuwe Keurheer moeten verkozen worden. Hij was toen 55 jaar oud. Maar wegens de heersende confusies, het gildeverval en de hartstochtelijke stamveten, besloten de Keurgezworenen, het Keurheerschap volledig af te schaffen, met als gevolg dat Leon Van Nerum ongekroond bleef.

Op de Keurlijst staat zijn naam nochtans vermeld als "héritier". Dit was vermoedelijk de laatste notitie die op de lijsten werd geplaatst.

Maar zo de Keurraad echter had blijven bestaan, dan zou Leon Van Nerum, gedurende 19 jaar de titel hebben gedragen, namelijk tot aan zijn dood in 1927.

VIII. Arthur Van Nerum-Defoor

Zo 't Leliehuys de oude tradities had voortgezet, dan had Arthur Van Nerum zijn kozijn Leon als Keurheer moeten opvolgen. Arthur werd o 1859 als zoon van Charles Van Nerum (broeder van de 4e en 5e Keurheer) en zou in 1927, op 68 jarige leeftijd het statussymbool hebben ontvangen, maar wegens de gebeurtenissen werd hij als tweede ongekroonde Keurheer beschouwd.

Hij was handelsreiziger en had van 1891 tot 1897 het griffierschap bij de Gulden Lelie verzekerd. Hij overleed in 1942 en zou dus 15 jaar de titel hebben gevoerd, en hem terug in de gele stamvertakking hebben gebracht.

IX. Leon Van Nerum-Deswert

En op zijn beurt zou Leon Van Nerum ° 1886, als oudste zoon van de overleden Keurheer, in 1942 op 56 jarige ouderdom, zijn vader op wettige wijze hebben moeten opvolgen. Hij was lederhandelaar te Hoegaarden, Raadslid in 1921, Raadsheer bij de heropgerichte Leliegilde (1961), Onderdeken (1964) en Ouderdomsdeken (1966). Hij stierf in 1970 en ~~leefde~~ gedurende 28 jaar ongekroonde Raadsheer geweest. zijn.

X. Maurice Van Nerum-Vandermolen

De wettige erfgenaam en pretendant, aan wie bij een gebeurlijke herinstelling van het Keurheerschap de Eretitel moet toekomen, is Maurice Van Nerum ° 1912, oudste zoon van de vorige Keurheer en van Emmerence Vandermolen.

Hij was samen met zijn vader handelaar in leder te Hoegaarden, later handelaar in vleeswaren en heden op rust gesteld. In 1978 werd hij tot Raadsheer van de Gulden Lelie uitgeroepen en had reeds van in 1970 het statussymbool moeten ontvangen, zo het Keurheerschap had blijven bestaan. Maar de Confrerie der V Geslachten zal misschien op zekere dag haar oude luister hernemen en alle recht herstellen.

Overzichtelijke staat der Keurheren van het Leliehuys

<u>Namen</u>	<u>Ouderdom</u>	<u>Periode</u>	<u>Duur</u>	<u>Verwantschap</u>
1. Carolus Van Nerum	45 j.	van 1734 tot 1757	23 j.	-
2. Joannes Van Nerum	25 j.	van 1757 tot 1797	40 j.	zoon van 1
3. Henricus Van Nerum	36 j.	van 1797 tot 1844	47 j.	zoon van 2
4. Jean Bt. Van Nerum	36 j.	van 1844 tot 1881	37 j.	kl.koz.v/3
5. Livinus Van Nerum	62 j.	van 1881 tot 1891	10 j.	broeder v/4
6. Julien Van Nerum	47 j.	van 1891 tot 1908	17 j.	zoon van 5
<u>Ongekroond</u>				
7. Leon Van Nerum	55 j.	van 1908 tot 1927	19 j.	broeder v/6
8. Arthur Van Nerum	68 j.	van 1927 tot 1942	15 j.	kozijn v/7
9. Leon Van Nerum	56 j.	van 1942 tot 1970	28 j.	zoon van 8
10. Maurice Van Nerum	58 j.	van 1970 tot -	-	zoon van 9

Gemiddelde ouderdom bij aanstelling : ongeveer 49 j.

Gemiddelde duur van Keurheerschap : ongeveer 26 j.

7. DE HUIZEN HOEBANCX EN STRUYS.

=====

Nopens de geslachten Hoebancx en Struys weten we niets. Geen enkele lijst van deze Huizen is in ons bezit. Gingen zij verloren of berusten zij ergens in een privé-archief. We weten ook niet als zij ooit tot de instelling van een Keurheerschappij zijn overgegaan.

8. NABESHOUWINGEN

=====

Betreffende de plaatsen waar de ~~aan~~stelling van Keurheren doorging, is ons evenmin iets bekend. Wellicht gebeurde dat in de stamlokalen van de onderscheidenlijke gilden (zie FS art. 447) ofwel in een der stamhuizen van het betrokken geslacht, of in de woonst van de belanghebbende zelf.

Voor de laatste twee Keurheren van 't Leliehuys weten wij met zekerheid dat hun benoeming in 't Nieuwhuys is geschied.

De inlichtingen die het ons mogelijk maakten, dit artikel over de Keurwet en de Keurheren te schrijven, werden nagelaten door Julien Van Nerum, die in 1919 na de dood van zijn vader Hubert Van Nerum uit 't Nieuwhuys en laatste Keurgezworene van de Keurraad, alle in zijn bezit gebleven zijnde documenten overerfde.

Julien Van Nerum, medewerker aan de heroprichting van de Gulden Lelie in 1961 en waarvan hij de Ouderdomsdeken werd, herinnerde zich nog het statussymbool van 't Leliehuys te hebben gezien, bij zijn peter Julien Van Nerum, 6e Keurheer, overleden in 1908. Het was een keten van schakels en ringen, waaraan een gouden Lelie hing en rond de hals gedragen werd. Doch het symbool bleef na de dood van de laatste Keurheer, ondanks alle opzoeken, onvindbaar, wellicht verloren geraakt in de familie van zijn tweede echtgenote.

Ter herinnering aan dit symbool, werd in 1963 ter gelegenheid van de instelling der Ordetekens bij de Gulden Lelie, het Grootkruis als hoogste onderscheidingsteken bedacht en bestaande uit een gouden lelie, door middel van een ring aan een halslint van goud en azuur gehecht.

Betreffende het statussymbool van 't Sweertshuys, is niets bekend. Was het ook een keten, waaraan misschien een kruis, een merel, of een klaverblad hing? En waar geraakte het na de dood van de laatste Keurheer verzeild?

Copie de la
Table-Election de la Maison-Suisses

Servais Swartz-Suisses
1870 - 1888
2^e Election en 1877

Branches Su Helve

Servais Swartz-Suisses
1713 - 1779
II^e Election en 1757

Branches Su Tiedle

Ge. Louis Swartz
1716 - 1790

et al. Barth Swartz-Suisses
1742 - 1808
III^e Election en 1779

Servais Swartz
1742 - 1794

Luc Swartz-Suisses
1774 - 1827
IV^e Election en 1808

Servais Swartz-Suisses
1778 - 1804
I^e Election en 1807

Joseph Swartz-Suisses
1838 -
II^e Election en 1834

Friedrich Swartz-Suisses

Copie Si 10

Gable - Election de la maison S. bys

Charles de Meun-Mantou
1689 - 1757

I^e Election ~ 1734

Bid. de S. de F. de

de Meun-Mantou
1734 - 1777
II^e Election ~ 1751

Bid. de S. de F. de

de Meun-Mantou
1777 - 1824

de Meun-Mantou
1777 - 1824

III^e Election ~ 1777

de Meun-Mantou

1824 - 1831

Tige de la Roche

de Meun-Mantou

1831 - 1881

IV^e Election ~ 1881

de Meun-Mantou

1881 - 1891

V^e Election ~ 1891

Election de Meun-Mantou

de Meun-Mantou
1891 - 1931

de Meun-Mantou

1931 - 1937

VI^e Election ~ 1937



Confrerie der V Geslachten
van Hoegaarden



Het Confrerieleven



Vie de Confrérie

1741



Confrérie des V lignées
de Hoegaerde



CONFRERIE-NIEUWS
=====

NOUVELLES de la CONFRERIE
=====

INTRONISATIE BIJ DE GULDEN LELIE

Op 15 april 1978 werd te Hoegaarden in 't Nieuwhuys op plechtige wijze, Robert Van Nerum tot Onderdeken en Maurice Van Nerum tot Raadsheer bij de Gulden Lelie geïntroniseerd. Deze rituele ceremonie werd bijgewoond door een afvaardiging uit het Sweertsgeslacht (Groene Klaver), de van Nerumtak uit Meldert (familie Troch), afstammelingen uit de blauwe tak (familie Veroeveren), naaste bloedverwanten van de gekroonden en de gildesekretaris.

De plechtigheid werd ingezet door Emiel Van Nerum, die een posthume hulde bracht aan de overleden Onderdeken Jules Van Nerum. Dan las Arthur Van Nerum de intronisatieakte af van zijn vader Robert en van zijn kozijn Maurice.

Onder het gildebanier werd de braak over de schouders van de nieuwe Onderdeken gelegd, de broederszoen gegeven en de getrouwheidsbelofte uitgesproken. Het ceremoniële gedeelte werd besloten met de ondertekening van de akte en van het Guldenboek, gepaard gaande met een eerbetoon aan de oude brouwersgeslachten. Onderdeken en Raadsheer dronken uit de traditionele bekers der voorouders, het Hoegaardse gerstennat.

FAMILIEBERICHTEN

Op 10 april 1978 werd te Leuven, Steve Dufresne geboren, als tweede zoontje van Willy Dufresne en Godelieve Van Nerum. Deze laatste is dochter van Arthur Van Nerum en Josée Coenen en kleindochter van Onderdeken Robert Van Nerum. Hartelijke gelukwensen.

Op 15 april 1978 werd Saskia Troch aan de familie voorgesteld. Zij werd te Aalst op 13 januari 1974 geboren als dochter van Robert Troch en Myriam Van Pamel. Robert Troch is de zoon van Constant Troch en van Mathilde Van Nerum en de kleinzoon van de overleden Ouderdomsdeken Arthur I uit Meldert. Dat Saskia waardig in onze rangen mag opgroeien.

Op 4 juni 1978 overleed te Hoegaarden, Arthur Stockmans, ° 1909 ongehuwd, wonende E. Ourystr. 14 te Hoegaarden, zoon van Felix Stockmans en Odile Larock en kleinzoon van Adolphe Stockmans en Jeanne Van Nerum (zie FS blz. 965), uit de Gulden Lelie. Hij was Voorzitter van de Vrije Muziekkliefhebbers. Aan zijn familie stuurt de Confrerie haar oprechte gevoelens van deelneming.

Bourse d'étude vacante

Une bourse pour études humanitaires de 6.000 fr. de la fondation du Doyen Henri Peeters, est vacante au profit des descendants des V Lignages, (natif d'Hougaerde). Pour tous renseignements, s'adresser au secr. des Lignages, rue du Maquis 44 à 1140 Bruxelles, tél. 02/7348163

Stoffelijk overschot

Ref. zie FS blz. 1325

Het Bisdom heeft toelating verleend, om het stoffelijk overschot der voorouders Carolus Van Nerum en Hubertus Sweerts, terug bij te leggen in de kerk. De nodige stappen werden aangewend bij de Deken van Hoegaarden, om dit in de crypte te laten gebeuren. Het onderzoek inzake kerkelijk en burgerlijk recht is aan de gang. Bijgevolg zal de plechtige teraard bestelling tot 1979 worden verschoven.

La pierre murale

Ref. voir FS page 1326

L'Administration communale de Hougaerde s'oppose à la restauration de la pierre murale de l'ancienne demeure de Charles Van Nerum. Nous devons donc nous soumettre à cette décision et attendre.

Blazoentoeckenning

Ref. FS blz. 1326

Wegens heraldische moeilijkheden, wordt de toekenning van blazoenen ten persoonlijke titel, tot latere datum uitgesteld.

Généalogie Dotremont

Les V Lignages en collaboration avec le musée de Hougaerde, ont fait paraître la généalogie sur la famille Dotremont. Le prix est fixé à 500 fr. Inscription au Secr. des Lignages.

Te begeven studiebeurs

Een beurs voor humanitaire studiën, ten belope van 6000 fr. uit de stichting Van Deken Hendrik Peeters, is te begeven voor nakomelingen uit de V Geslachten, (geboren te Hoegaarden). Voor alle inlichtingen zich wenden tot het Sekr. der Geslachten, Maquisstr. 44 te 1140 Brussel. Tel. : 02/7348163

Dépouille mortelle

Ref. Voir FS page 1325

L'Evêché a autorisé la réinhumation de la dépouille mortelle de nos ancêtres Charles Van Nerum et Hubert Sweerts, dans l'église. Les contacts nécessaires auprès du Doyen d'Hougaerde ont été réalisés, dans le but de les remettre dans la crypte. L'enquête concernant le droit ecclésiastique et civil est en cours. Par de fait, la cérémonie n'aura lieu qu'en 1979.

De gevelsteen

Ref. zie FS blz. 1326

De gemeente-overheid van Hoegaarden verzet zich tegen de restauratie van de oude gevelsteen in het voormalig huis van Carolus Van Nerum. Wij moeten ons bijgevolg neerleggen bij deze beslissing en afwachten.

Octroi de blasons

Ref. FS page 1326

Vu des difficultés héraldiques l'octroi de blasons à titre personnel, est remis à une date ultérieure.

Stamboom Dotremont

In samenwerking met het Museum van Hoegaarden, hebben de V Geslachten, de stamboom van de familie Dotremont uitgegeven. De prijs bedraagt 500 fr; Inschrijvingen te richten aan het Sekr. der Geslachten.

FUNDATIE-VIERING DER V GESLACHTEN : 28. 10. 78

=====

De fundatie-viering der V Geslachten van Hoegaarden, aangekondigd in FS blz. 1337, zal niet op 16 sept. maar wel op zaterdag 28 okt. 1978 doorgaan en geschieden als volgt :

- 15.00 uur : Verzameling in het Museum van Hoegaarden
- 15,30 uur : Requiem-Mis in de kapel van het Rusthuis, opgedragen door de Deken van Hoegaarden, voor de overleden afstammelingen uit de Geslachten.
- 16,15 uur : In het groot salon van het Rusthuis (stichting Vandertaalen - Van Nerum), herinnering aan het testament der stichting (1883) en viering van de 25 jarige ouderlingenzorg (1953).
Toast, taart, koffie. Uitreiking van groepsfotos.
Orgel, oude volksliederen en dans uit grootvaders-tijd.
- 18.00 uur : In het Nieuwhuys-museum (stamhuis der Geslachten) Bezoek aan de stand der V Geslachten (reliken der voorouders), 200ste verjaring der stichting van de Gulden Lelie of Carolus Van Nerum-geslacht. (1778). Terugblik op 13 jaar museumleven, familiestichting Julien Van Nerum (1965).
- 18.30 uur : Herdenking van het 210 jarig bestaan der Merelgilde of Servaes Sweerts-geslacht (1768).
Vier fundatie-vieringen van de Tiense en Hoegaardse suikerindustrie, gesticht door nakomelingen uit de Geslachten.
- 19.00 uur : Gezellig samenzijn volgens oude traditie, met tal van belangrijke bekendmakingen.

NB. Voorafgaandelijke inschrijving voor deelname aan deze viering is ten zeerste gewenst. Zich richten tot het Sekretariaat der Geslachten, Maquisstr. 44 te 1140 Brussel tel. 02/7348163.

CELEBRATION DES FONDATIONS PAR LES V LIGNAGES

===== 28 oct. 1978 =====
=====

La célébration des fondations par les V Lignages de Hougærde, annoncée dans FS page 1337, n'aura pas lieu le 16 septembre, mais bien le samedi 28 octobre 1978. Elle se déroulera comme suit :

- 15.00 hrs : Rassemblement au Musée de Hougærde
- 15.30 hrs : Messe de Requiem à la chapelle de la Maison de Repos, célébrée par le Doyen de Hougærde, pour les défunts des V Lignages.
- 16.15 hrs : Au grand salon de la Maison de Repos (fondation Vandertaalen - Van Nerum), lecture du testament de fondation (1883) et célébration du 25ème anniversaire des "Soins à la vieillesse".
Toast, tarte, café. Distribution de photos.
Orgue, chansons et danses du temps de nos grands parents.
- 18.00 hrs : Au Musée 't Nieuwhuys (manoir des Lignages).
Visite à la vitrine des V Lignages (reliques des ancêtres), 200ème anniversaire de la fondation de la gilde du lys d'or, lignée de Charles Van Nerum (1778). Vue retrospective sur 13 ans de vie de musée, fondation Julien Van Nerum (1965).
- 18.30 hrs : Commémoration du 210ème anniversaire de la fondation de la gilde du merle noir, lignée de Servais Sweerts (1768).
Célébration de quatre fondations par les descendants des Lignages, en matière de la fabrication du sucre.
- 19.00 hrs : Un "entre-nous" agréable suivant les vieilles traditions. Plusieurs communications importantes.

NB. Les inscriptions au préalable à la participation de cette cérémonie et fête, sont très souhaitable. S'inscrire au secrétariat des Lignages, rue du Maquis 44 à 1140 Bruxelles, tél. 02/7348163.